

Týždeň od 2. do 8. septembra 2012

ŽIVOT V CIRKVI (1TES 5,12–28)

ZÁKLADNÝ VERŠ

Proroctvami nepohrdajte, ale všetko skúmajte; dobrého sa držte! (1Tes 5,20.21 SEkP)

ZÁKLADNÁ MYŠLIENKA

Na záver svojho listu Pavol dáva kresťanom v Tesalonike veľmi praktické rady pre ich duchovný život a vzájomné vzťahy.

Pavol končí svoj prvý list do Tesaloniky sériou sedemnástich napomenutí a povzbudení. (1Tes 5,12–22) Po nich nasleduje záverečná modlitba. (v. 23–27) V lekcii na tento týždeň sa budeme zaoberať najprv troma napomenutiami, ktoré sa týkajú vzťahu členov kresťanského zboru k ich predstaveným v Kristovi. (v. 12.13) Potom nasleduje šesť podnetov pre predstaviteľov cirkvi, ktoré hovoria o tom, ako sa majú správať k tým, ktorí im boli zverení do starostlivosti.

V ďalších siedmich veršoch je osem krátkych napomenutí. (v. 16–22) Môžeme ich rozdeliť do dvoch skupín. Tri rady sa týkajú pozitívnych kresťanských postojov (v. 16–18), päť ďalších prijímania nového svetla prostredníctvom daru proroctva. (v. 19–22) V záverečnej modlitbe Pavol zhrnuje hlavnú tému svojho listu. Zdôrazňuje, že čitatelia by mali ďalej rásť vo svätosti až do dňa, keď sa stretnú s Ježišom pri jeho návrate. Každý deň ich života sa má vyznačovať prípravou na Kristov príchod. Téma jeho listu je dnes oveľa aktuálnejšia, ako bola v čase, keď bol list napísaný.

OCENENIE SLUŽBY

Prosíme vás, bratia, aby ste si vážili tých, čo s námahou pôsobia medzi vami, sú vašimi predstavenými v Pánovi a napomínajú vás. Nadovšetko si ich vážte a milujte pre ich dielo. Nažívajte medzi sebou v pokoji. (1Tes 5,12.13 SEkP)

Dnešný text nadväzuje na Pavlova výzvu tesalonickým kresťanom, aby sa navzájom povzbudzovali a jeden druhého podporovali. (1Tes 5,11) Môžu to robiť v rámci spoločenstva svojho zboru, kde majú príležitosť navzájom sa usmerňovať a sprevádzať na duchovnej ceste. V dnešnej lekcii sa sústredíme na to, ako by mali Ježišovi učeníci reagovať na úsilie svojich vodcov a predstavených v Kristovi.

Pavol motivuje kresťanov v Tesalonike, aby uznávali svojich duchovných vodcov. To znamená rešpektovať ich a mať ich v úcte. Sloveso „napomínať“ naznačuje určitú mieru autority, ktorú musia predstavitelia cirkvi niekedy prejavíť. Pre mnohých členov to nemusí byť nič príjemné. Pavol napriek tomu vedie členov zboru k tomu, aby si týchto ľudí vážili a spolu tak nažívali v pokoji. Jazykový štýl týchto veršov odráža staroveký prístup k vodcovstvu. Ľudia vo vedúcich pozíciách boli vedení k tomu, aby dôkladne poznali situáciu tých, ktorí im boli zverení, aby boli vnímaví na to, ako títo ľudia prijímajú napomenutie a rozumne načasovali správne kroky potrebné na nápravu alebo pomoc. Predovšetkým však mali skúmať sami seba – a to skôr, než začnú „naprávať“ iných. Pavol k tomu pridáva ešte jednu dôležitú vec. Pre kresťanského vodcu musí byť najvyšším vzorom sám Boh. Zmyslom zodpovednosti vedúcich v cirkvi je pomôcť členom žiť na Božiu slávu.

- **V súčasnosti je stále populárnejšie (v spoločnosti aj v cirkvi) spochybňovať autoritu tých, ktorým bola zverená zodpovednosť. Naopak, existujú aj také oblasti, kde sa ľudia slepo podriaďujú tomu, kto ich vedie. K čomu máš sklon ty? Čo je väčším problémom v tvojom zborovom spoločenstve?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

PASTIERSKA STAROSTLIVOSŤ

Napomíname vás však, bratia: usmerňujte neporiadnych, posmelujte malomyseľných, ujímajte sa slabých, voči všetkým buďte trpezliví. Hľadte, aby sa nikto nikomu neodplácal zlým za zlé, ale vždy sa usilujte o dobro medzi sebou i voči všetkým. (1Tes 5,14.15)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Vo veršoch 12 a 13 sa Pavol prihovára k členom tesalonického zboru. Ukazoval im, aký postoj by mali mať k svojim predstaveným. V dnešnom texte obracia svoju pozornosť k týmto predstaveným. Radí im, ako majú pristupovať k členom, ktorí im boli zverení do starostlivosti.

Pavol povzbudzuje vedúcich predstaviteľov zboru v Tesalonike, aby napomínali „neporiadnych“. (v. 14) Z kontextu listu sa zdá, že myslí na tých, ktorí odmietali sami sa poctivo živiť. Preto bolo nevyhnutné konfrontovať ich s ich nesprávnym životným štýlom.

Pavol pripomína, že zároveň treba potešovať malomyseľných, ujímať sa slabých a so všetkými mať trpezlivosť. Za „malomyseľných“ zrejme považuje tých, ktorých trápi nízke sebavedomie alebo prežívajú strach a obavy. Takíto ľudia sú pre Boha rovnako vzácní a dôležití ako iní. Preto je potrebné ich povzbudiť a potešiť.

„Slabí“ sú tí, ktorých rôzne problémy a ťažkosti oberajú o silu v ich duchovnom živote. Túžia ísť úprimne za Pánom, ale chýba im dostatočné poznanie. Možno sa trápia kvôli minulosti. Ak majú duchovne „prežiť“, potrebujú pomoc a povzbudenie.

Prvé tri rady sú špecifické. Výzva k trpezlivosti je aktuálna vždy a za všetkých okolností.

Zdá sa, že aj pri písaní nasledujúceho verša Pavol myslí na predstaviteľov cirkvi. Keď členovia zboru odmietajú a nedoceňujú starostlivosť svojich predstavených, môžu byť vodcovia v pokušení prestať sa im venovať. Ak sa to stane, dávajú tým najavo, že ich služba nebola motivovaná Kristovým duchom. Základom skutočného vodcovstva je záujem o dobro iných.

APLIKÁCIA

- **Zamysli sa nad princípmi, ktoré Pavol v dnešnom texte predstavuje. Ako ich môžeš uplatňovať vo svojom zbore – bez ohľadu na to, akú rolu v cirkvi zastávaš? Môžu sa tieto princípy aplikovať napríklad aj na pracovisku, v škole, alebo kdekoľvek sa pohybuješ? (Pozri napr. Mat 5,43–48.)**

POZITÍVNY KREŠŤANSKÝ POSTOJ K ŽIVOTU

Ustavične sa radujte. Neprestajne sa modlite. Za všetko vzdávajte vdaky, lebo to je Božia vôľa v Kristovi Ježišovi. (1Tes 5,16–18 SEkP)

Podľa predchádzajúcich veršov (v. 12–15) sa ako kresťania potrebujeme naučiť prijímať a dávať konštruktívnu kritiku. To je reálne len tam, kde vládnu zdravé vzťahy. Modliaca sa cirkev, v ktorej členovia majú jeden o druhého záujem, môže rásť a plniť svoju úlohu.

Adventistický kazateľ Glenn Coon rád hovorieval, že v Biblii nájdeme viac výziev radovať sa než výziev zachovávať sobotu ako svätý deň. Málokedy pripisujeme radosti taký význam, aký by si zaslúžila. Radostný život je ovocím pôsobenia Ducha Svätého. (Gal 5,22; Fil 4,4) Ak je radosť dôsledkom pôsobenia Ducha, potom sa prejaví aj počas utrpenia. (1Tes 1,6)

Sám Pavol bol príkladom toho, čo znamená neprestajne sa modliť. Ako sme povedali, prvý list do Tesaloniky je premknutý modlitbou.

Ďalším pozitívnym postojom v kresťanskom živote je vďačnosť. Aj táto vlastnosť bola charakteristická pre apoštola Pavla. (1Tes 1,2; 2Tes 1,3) Koreňom pohanskej bezbožnosti bol podľa Pavla práve nedostatok vďačnosti voči Bohu. (Rim 1,21) Thomas Erskine vyhlásil, že „novozákonné náboženstvo je spojené s milosťou a etika s vďačnosťou“. (F. F. Bruce, Paul: Apostle of the Heart Set Free, str. 19) Je zaujímavé, že slovesá „radovať sa“ a „byť vďačný“ majú v gréčtine rovnaký základ. Kľúčom k zbožnej radosti je trvalý postoj vďačnosti.

Všade okolo seba vidíme Božie dary. Zabúdame sa z nich tešiť a ďakovať za ne. Často sa sústreďujeme na svoje problémy a starosti. Ak vo svojom živote budeme rozvíjať postoj vďačnosti, deň čo deň budeme bližšie svojmu Pánovi a náš život bude naplnený radosťou.

- **Urob si zoznam vecí, za ktoré si Bohu vďačný. Buď veľmi konkrétny. Potom svoju vďačnosť vyjadrí v modlitbe. Všimni si, ako tento postoj zmení tvoj pohľad na každý deň. Už sa denne ďakovať Bohu a tešiť sa z toho, čo pre teba robí.**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

„NOVÉ SVETLO“

Ducha neuhášajte, prorocत्वami nepohrdajte, ale všetko skúmajte; dobrého sa držte! Chrňte sa zla v akejkoľvek podobe! (1Tes 5,19–22 SEKP)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V týchto veršoch Pavol pridáva ďalšie napomenutia. Tentoraz sa týkajú daru prorocत्वa. Dve negatívne napomenutia ukazujú, že hovorí o niečom, čo už kresťania v Tesalonike robili a s čím mali zrejme problém.

Aj keď nepoznáme detaily týchto problémov, s najväčšou pravdepodobnosťou svojich priateľov vyzýval, aby boli otvorenejší „novému svetlu“, ktorým ich Pán môže osloviť. Zároveň ich však upozorňoval, že všetko nové sa musí náležito preskúmať a presvedčiť sa, či ide skutočne o svetlo od Boha. (2Kor 11,14) Existujú rôzne spôsoby, ako môžeme „uhášať Ducha“. Môžeme to robiť tým, že ignorujeme alebo odmietame dielo skutočného proroka. Aj dnes je potrebné vážne sa zamyslieť nad oprávnenosťou kritiky a odmietaním prorockého daru a služby Ellen Whiteovej, ktoré sú v rámci našej cirkvi stále častejšie spochybňované.

Druhý spôsob, ako môžeme „uhášať Ducha“, je ten, že dar prorocत्वa síce prijímame, ale následne ho skresľujeme a prekrúcame. Môžeme prijímať prorocत्वo prorokov, ale potom ho nesprávne použiť alebo pochopiť do svojej situácie. Na to si musíme dávať veľký pozor. Dostali sme vzácny dar. Nezničme ho svojím nesprávnym prístupom.

Tretí spôsob, ako môžeme „uhášať Ducha“, je pripisovať ľuďom alebo spisom autoritu, ktorú nemajú, pretože nie sú inšpirované Bohom. Cirkev musí byť ostražitá a dávať pozor, či prorocké posolstvo naozaj buduje spoločenstvo viery.

APLIKÁCIA

- **Myslíš si, že aj dnes ťa môže osloviť prorocký dar? Dokázal by si rozpoznať, keby sa ti dnes chcel Boh týmto spôsobom prostredníctvom niekoho znovu prihovoriť? Ako vnímaš pôsobenie prorockej služby Ellen Whiteovej na svoj vlastný život? Je pre teba požehnaním? Prečo?**

POSVÄTENIE

A sám Boh pokoja nech vás celých posväťí a pri príchode nášho Pána Ježiša Krista nech zachová vaše neporušeného ducha, dušu i telo bez úhony. Verný je ten, ktorý vás povoláva – on to aj urobí. Bratia, modlite sa aj za nás. Pozdravte všetkých bratov svätým bozkom. Zaprisahávam vás v Pánovi, aby ste tento list dali prečítať všetkým bratom. Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami! (1Tes 5,23–28 SEKP)

V dnešnom texte sa Pavol opäť vyjadruje formou modlitby. Jeho štýl sa podobá pasáži z 1Tes 3,11–13. Aj téma je podobná – hovorí o posvätení a bezúhonnosti pri druhom príchode Ježiša Krista. Pavol prechádza od toho, čo by mali urobiť kresťania (v. 12–22), k tomu, čo Boh koná v nás (posvätenie) a pre nás (druhý príchod).

Medzi kresťanmi sa dlho diskutovalo o tom, čo tento text hovorí o ľudskej prirodzenosti a charaktere, ktorými by sa mali Ježišovi nasledovníci vyznačovať pri Kristovom príchode. V našom krátkom zamyslení sa sústredíme na to, čo podstatné sa dá vyčítať z tohto textu.

Pavol tu hovorí, že Božie dielo zasahuje celú ľudskú osobnosť. S blížiacim sa dňom Kristovho návratu má byť Božím dielom posvätená každá oblasť nášho života. Pri zmienke o duchu, duši a tele sa Pavol nesnaží definovať zloženie ľudskej osobnosti (v biblickom myslení tvoria duch, duša a telo nedeliteľný celok, nie samostatné zložky). Zdá sa, že nás vyzýva, aby sme každú časť našej mysle i tela odovzdali Bohu.

Pavlova modlitba spája prítomnosť s dňom Kristovho návratu. Vyjadruje prianie, aby boli veriaci zachovaní bez úhony až do Ježišovho druhého príchodu. Podľa týchto slov tesalonickí kresťania neboli zďaleka dokonalí. Ale to, čo mali, stálo za to zachovať až do dňa, keď Kristus opäť príde. Na záver sa Pavol modlí, aby mohli naďalej rásť v milosti a aby sa prehlboval ich vzťah s Ježišom. (Pozri Ján 15,4–6.)

- **Čo pre teba znamená byť „celý posvätený“ a mať „dušu i telo bez úhony“? Môže sa to už dnes stať našou skúsenosťou? Ako môžeš byť každý deň pripravený na Kristov návrat?**

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

„Ježiš pracoval radostne a ohľaduplne. Žiť podľa zásad Písma doma alebo v dielni, znášať napätie svetských starostí a pritom žiť poctivo so zreteľom na Božiu slávu, vyžaduje veľa trpezlivosti a duchovnej sily. A práve v tom bol Kristus ľuďom nápomocný. Nikdy sa nedal svetskými starosťami spútať natoľko, aby nemal čas či záujem uvažovať o nebeských veciach. Spevom žalmov a nebeských piesní neraz prejavil srdečnú radosť. Obyvatelia Nazareta ho často počuli chváliť Boha a ďakovať mu. Spev ho spájal s nebom a keď jeho spoločníci hovorili o únave, povzbudil ich príjemnou piesňou. Akoby jeho chválospevy zaháňali zlých anjelov a miestnosť napĺňala kadidlová vôňa. Mysel jeho poslucháčov akoby opúšťala pozemské vyhnanstvo a odlietala do nebeského domova.“ (TV 42.43; DA 73)

„Naše telesné a duševné zdravie najlepšie upevní vďačnosť a chvála. Ako je potrebné modliť sa, tak je tiež nevyhnutné nepodliehať depresii, myšlienkam a pocitom nespokojnosti. Ak kráčame k nebeskému domovu, nemôžeme predsa ísť ako sprievod pozostalých, ktorí celou cestou nariekajú a sťažujú sa.“ (CZ 180; MH 251)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠLAVIE

- **V triede sobotnej školy sa vráťte k časti na stredú. Premýšľajte o tom, ako vnímate prínos Ellen Whiteovej pre cirkev ako celok a aký vplyv mala a má jej služba na život jednotlivcov.**
- **Premýšľajte o tom, ako sa postoje spoločnosti k autoritám odrážajú v cirkvi na postoji veriacich k cirkevným „autoritám“. Pozorujete okolo seba tendenciu preceňovať autoritu jednotlivcov, alebo naopak – nebrať ju príliš vážne? Ako môžeme ako kresťania nájsť v tejto oblasti vyváženosť?**
- **Ako môže vaše zborové spoločenstvo pomôcť novoobráteným veriacim v ich ďalšom duchovnom raste? Ako k tomu môžu prispieť všetci členovia zboru? Ako jeho vedúci?**

ZHRNUTIE

V biblickom texte na tento týždeň (1Tes 5,12–27) Pavol hovorí o mnohých veciach. V prvom rade sa však sústreďuje na duchovné kvality života kresťanského spoločenstva. Veriaci sa majú navzájom viesť, napomínať i povzbudzovať. Majú žiť život naplnený radosťou a vďačnosťou. Mali by tiež zostať otvorení novým pravdám, najmä prorockému posolstvu; zároveň však byť obozretní pri hodnotení nových podnetov. To všetko Pavol završuje pozvaním úplne sa odovzdať Bohu vo všetkých oblastiach života – a to v perspektíve blížiaceho sa Ježišovho návratu.